

Kreds (Alberti) ved en foregaaende Behandling har udviklet, at det nemlig var overflødig at gjøre disse Forandringer ved Lov, fordi det Høje var noget Regulativmæssigt, som kunde gjøres af selve Hof- og Stadsretten; jeg troer han brugte det Udtryk, at Lovudkastet kun gik ud paa en Forandring i Forretningsgangen for Hof- og Stadsretten. Jeg skal nu ikke disputere med den ærede Rigsdagsmand om, hvorvidt han har Ret eller ikke i denne Betragtningensmaade, jeg skal kun sige, at efter min Mening er hans Betragtningensmaade aldeles forkeert; men selv om han havde Ret i, at der kun var Tale om Forandringer i Forretningsgangen, som Retten selv kunde foretage, saa vil jeg dog tillade mig at fremsætte det Spørgsmaal: Hvad hjælper det, at den ærede Rigsdagsmand har denne Anskuelse, naar de Paagjældende, som skulle gjøre Forandringen, ikke have den? Eller troer den ærede Rigsdagsmand, at han vil være istand til at paatvinge Hof- og Stadsretten eller Justitsministeren sin Anskuelse, naar de have den modsatte, nemlig at det vilde være ulovligt, ja stridende mod Grundloven at foretage disse Forandringer uden Lovhjemmel? Det formaaer han ikke, og altsaa kan den Udvei, han paaviste, ikke hjælpe det Allermindste til Sagen. Jeg skal endnu kun med faa Ord paavise, hvad der vindes ved Regjeringens Udcastet i Sammenligning med den bestaaende Tilstand, hvilket falder sammen med at paavise de Mangler, der findes ved den nuværende Tilstand. Af disse Mangler vil jeg da først paapege den, som ligeledes er bleven fremhævet af den Mand, der først satte Sagen i Bevægelse, og som gjentagende Gange er bleven omtalt, nemlig at Overtagelsen og Behandlingen af Boer i Kjøbenhavn omskifter for hurtigt mellem de forskjellige Medlemmer af Hof- og Stadsretten, saa at disse ikke faae Tid til at vinde den ønskelige Erfaring og ikke blive istand til at vinde det nødvendige Herredømme over Sagerne og Forholdene saavel som over de forskjellige Personer, de komme i Forbindelse med, dels henhørende til Skifteretten, navnlig det underordnede Personale, dels forskjellige Andre, med hvem de komme i Berøring. Det er endvidere fremhævet som en Mangel, at der er en Usandhed, for ikke at bruge et stærkere

Udtryk, i den nuværende Ordning, idet det fremstilles, som om to Mænd deeltog i Behandlingen af Boerne, skjødt det i Virkeligheden kun er en Enkelt, der behandler dem, og det er endelig udhævet som en Mangel, at saaledes som det nu er, da een Mand overtager Behandlingen af samtlige Boer, der komme under Behandling i Løbet af 2 Aar, kan han let, naar Boerne til en Tid strømme til i stor Mængde, blive saa overbebyrdet, at den hurtige og tilbørlige Behandling af disse Boer forsinkes. Det er disse Mangler, som afhjælpes ved Lovudkastet, som det foreligger, idet de forskjellige Skifteforvaltere skulle blive i længere Tid ved de Forretninger, hvorom der her er Tale, og Boerne fordeles saaledes imellem dem, at enhver Skifteforvalter kun overtager et mindre Antal Boer, saa at der ikke kan blive Spørgsmaal om en Opdyngen af Boer i enkelte Dier, som kunde virke trykkende paa den hurtige Fremme af Sagens Behandling. Det er fremdeles et Gode, som vindes, at den Usandhed, som jeg før tillod mig at hentyde til, bortfalder, og det er endvidere et Gode, at ikke som nu 2 men derimod 3 Medlemmer ville komme til at deeltage i Decisionerne — det behøver jo ikke videre at fremhæves, hvorledes det er en besynderlig Indbretning, at netop 2 skulle deeltage i Paafjendelsen af forskjellige judicielle Spørgsmaal. Den ærede Rigsdagsmand for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti), som har anseet det nødvendigt for at vinde den fornødne Garanti for Decisionernes juridiske Rigtighed at underkaste dem en Paafjendelse af 5 Medlemmer, maa dog i ethvert Tilfælde erkjende, at der er vundet meget i Sammenligning med den nu bestaaende Tilstand derved, at Antallet af de i Paafjendelsen deeltagende Assesorer forøges fra 2, hvad der i Virkeligheden er det samme som 1, til 3.

Det var altsaa Manglerne, og det var, hvad der vindes ved Regjeringens Udcast, og jeg skal da hermed slutte, idet jeg blot lægger de ærede Medlemmer paa Sinde, om det vilde være en rigtig Fremgangsmaade, naar det erkjendes, at den bestaaende Tingenes Tilstand er forbunden med Mangler, naar der, efterat disse Mangler have været gjorte til Gjenstand for Overveielse, fremkommer et Lovforslag, sigtende til